

REPUBL
VISOKI UPRAVNI S
Z
Fra

REPUBLIKA HRVATSKA
HRVATSKA REGULATORNA AGENCIJA
ZA MREŽNE DJELATNOSTI

Primljeno:	11.3.2020. 9:35:16		
Klasifikacijska oznaka	Org. jed.		
034-07/19-01/195	376-08		
Urudžbeni broj:	Pril.	Vrij.	
437-20-3		0	
spis			

Poslovni broj: UsII-453/19-6

A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga suda Biserke Kalauz, predsjednice vijeća, Gordane Marušić-Babić i dr. sc. Sanje Otočan, članica vijeća, te višeg sudskog savjetnika Josipa Petkovića, zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Hrvatski Telekom d.d., Radnička cesta 21, Zagreb, zastupan po [redacted] dipl. iur., protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, radi utvrđivanja infrastrukturnog operatora i visine naknade za pravo puta, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Općine Kolan, Trg kralja Tomislava 6, Kolan koju zastupaju opunomoćenice odvjetnice iz Zajedničkog odvjetničkog ureda [redacted] na sjednici vijeća održanoj 9. siječnja 2020.

presudio je

I Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-03/15-11/325, urbroj: 376-05-3-19-23 od 18. srpnja 2019.

II Nalaže se tužitelju Hrvatski Telekom d.d. Zagreb, Radnička cesta 21, da zainteresiranoj osobi Općini Kolan, naknadi troškove spora u iznosu od 3.125,00 kn u roku od 60 dana od primitka ove presude.

III Ova presuda će se objaviti u „Narodnim novinama“.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem utvrđuje se da je Hrvatski Telekom d.d. Zagreb, Radnička cesta 21 (dalje: HT), infrastrukturni operator i ima pravo puta na nekretninama koje se na dan donošenja ovog rješenja nalaze u vlasništvu/suvlasništvu Općine Kolan prema evidenciji Općinskog suda u Zadru, Zemljišnoknjižnog odjela Pag, dostupnoj na Zajedničkom informacijskom sustavu zemljišnih knjiga i katastra – javnoj aplikaciji, na kojim nekretninama HT ima izgrađenu elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu (dalje: EKI) prema podacima o EKI navedenim u Elaboratu za pravo puta broj: 038/2017 (dalje: Elaborat), a koje nekretnine koristi za pristup, postavljanje, korištenje, popravlanje i održavanje svoje EKI. Elaborat je u dijelu o količini, vrsti i prostornom položaju EKI, sastavni dio ovog rješenja (točka I izreke).

Utvrđuje se da je HT infrastrukturni operator i ima pravo puta na nerazvrstanim cestama navedenim u Odluci Općinskog vijeća o nerazvrstanim cestama na području Općine Kolan, (klasa: 340-01/16-01/18, urbroj: 2198/33-40-16-1 od 7. prosinca 2016.) i Potvrdi Općine Kolan, Jedinostveni upravni odjel (klasa: 340-01/19-01/06, urbroj: 2198/33-03/04-19-1 od 28. 06. 2019.), koje su sastavni dio ovog rješenja, koje nerazvrstane ceste su u vlasništvu

Općine Kolan i na kojima HT ima izgrađenu elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu i koje koristi za pristup, postavljanje, korištenje, popravljanje i održavanje svoje EKI (točka II izreke).

Količinu i vrstu EKI iz točke I i II ovog rješenja čine trase kabelske kanalizacije te trase elektroničkih komunikacijskih vodova u zemlji i nadzemnih elektroničkih komunikacijskih vodova navedene u Elaboratu (točka III izreke).

Utvrđuje se godišnja naknada za pravo puta za korištenje nekretnina iz ovog rješenja prema površini zemljišta na kojem se nalazi EKI sukladno podacima navedenim u Elaboratu i vrsti zemljišta navedenoj u evidenciji Zemljišnoknjižnog odjela Pag ili podredno Područnom odjelu za katastar nekretnina Zadar – Odjelu za katastar nekretnina Pag, dostupnoj na Zajedničkom informacijskom sustavu zemljišnih knjiga i katastra - javnoj aplikaciji, uz primjenu iznosa naknada i načina obračuna određenima u članku 6. i 7. stavcima 1., 2., 3. i 4. Pravilnika o potvrdi i naknadi o pravu puta ("Narodne novine" 152/11., 151/14. i 95/17. dalje: Pravilnik) –(točka IV izreke).

Utvrđuje se da Općina Kolan ima pravo na godišnju naknadu za pravo puta za nekretnine iz ovog rješenja od 18. lipnja 2015., (točka V izreke).

Obvezuje se HT u roku od 8 dana od primitka ovog rješenja napraviti obračun godišnje naknade za pravo puta temeljem parametara iz ovog rješenja te obračun sa svim podacima koji su primijenjeni dostaviti HAKOM-u i Općini Kolan (točka VI izreke).

Obvezuje se HT u roku od 10 dana od primitka ovog rješenja platiti Općini Kolan naknadu za pravo puta iz ovog rješenja za prvu, drugu, treću, četvrtu i petu godinu i dostaviti dokaz o uplati naknade. Svaka sljedeća godišnja naknada za pravo puta plaća se u roku od 8 dana po isteku razdoblja za koje je naknada plaćena (točka VII izreke).

Obvezuje se Općina Kolan omogućiti HT-u ostvarivanje prava puta na nekretninama iz ovog rješenja (točka VIII. Izreke).

Protiv navedenog rješenja tužitelj je podnio tužbu u kojoj osporava rješenje u cijelosti i to zbog bitne povrede pravila postupka, pogrešne primjene materijalnog prava i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. U tužbi opisuje ukratko tijek postupka i navodi da je tuženik dana 18. lipnja 2015. zaprimio zahtjev Općine Kolan za utvrđivanje infrastrukturnog operatora za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu koja je izgrađena na nekretninama u vlasništvu Općine te utvrđivanja visine naknade za pravo puta sukladno članku 5. stavku 1. Pravilnika. Postupajući po zahtjevu tuženik je pokrenuo postupak i donio osporeno rješenje. U tužbenim razlozima navodi da je nadležnost HAKOM-a, propisana člankom 12. Zakona o elektroničkim komunikacijama ("Narodne novine" 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14. i 72/17. – dalje ZEK) koji propisuje da je HAKOM nadležan za utvrđivanje infrastrukturnog operatora na općem dobru i nekretninama drugih osoba te utvrđivanje visine naknade za pravo puta. Opisana stvarna nadležnost HAKOM-a propisana je zakonom i ne može se prenijeti na stranke u postupku, a što je HAKOM u osporenom rješenju učinio te je prenio nadležnost donošenja odluke o visini naknade za pravo puta na tužitelja kao infrastrukturnog operatora. Poziva se i na odredbu članka 5. stavka 4. Pravilnika, a kojom je određeno da će HAKOM za razdoblje od zaprimanja zahtjeva, rješenjem utvrditi infrastrukturnog operatora, količinu i vrstu elektroničke komunikacijske infrastrukture koja je izgrađena na nekretninama iz stavka 1., te visinu godišnje naknade za pravo puta. Također navodi odredbu članka 17. stavka 1. i stavka 2. Zakona o općem upravnom postupku ("Narodne novine", 47/09. – dalje: ZUP) koja propisuje da se stvarna i mjesna nadležnost ne mogu mijenjati međusobnim dogovorom javnopravnih tijela, javnopravnih tijela i stranaka ni samih stranaka, a javnopravna tijela su dužna tijekom cijelog postupka po službenoj dužnosti paziti na svoju stvarnu i mjesnu nadležnost. Smatra da je tuženik počinio bitnu povredu

odredaba upravnog postupka prenijevši utvrđivanje parametara za utvrđenje naknade za pravo puta na tužitelja kao infrastrukturnog operatora, koji je stranka u postupku, a koje stajalište je zauzeo i Visoki upravni sud Republike Hrvatske u presudama poslovni broj: UsII-234/18 i UsII-321/18. Predlaže tužbeni zahtjev usvojiti i poništiti osporeno rješenje tuženika.

Tuženik u odgovoru na tužbu smatra da su tužbeni navodi neosnovani jer je ispravno utvrdio infrastrukturnog operatora i visinu naknade za pravo puta. Ističe da se pri donošenju osporavanog rješenja držao stavova suda iznesenih u presudama poslovni broj: UsII-36/18-5, UsII-173/19-7 i dr., te predlaže da Sud pri rješavanju i ovog predmeta uzme u obzir ta stajališta. Dalje, navodi da je infrastrukturni operator utvrđen na temelju Izjave tužitelja broj: 314/2017 od 3. veljače 2017. o korištenju EKI tri godine bez sudskog spora s vlasnikom nekretnina na administrativnom području Općine i Izvoda iz poslovnih knjiga od 8. veljače 2017., da se EKI nalazi u poslovnim knjigama tužitelja i da je sastavni dio bilance temeljenog kapitala. Nadalje, navodi da je količina i vrsta elektroničke komunikacijske infrastrukture i druge povezane opreme (dalje: EKI) utvrđena u Elaboratu za pravo puta broj 038/2017 i to na svakoj pojedinoj katastarskoj čestici, što je vidljivo iz Tablice 1 koja je sastavni dio Elaborata. Visina naknade za pravo puta je utvrđena na način da je za svaku pojedinu katastarsku česticu na kojoj se nalazi EKI utvrđena vrsta nekretnine, a što je vidljivo iz posjedovnih i vlasničkih listova koji su sastavni dio Elaborata za pravo puta i Tablice 1. Iznos naknade i način obračuna naknade za svaku pojedinu vrstu nekretnine propisane su člankom 6. i 7. stavcima 1., 2., 3. i 4. Pravilnika, kako je navedeno u osporavanom rješenju. Dakle, tuženik je u osporavanom rješenju odredio visinu naknade za pravo puta na način da je odredio sve parametre za utvrđivanje visine naknade. Kako se u konkretnom slučaju radi o EKI tužitelja te samo tužitelj ima informacije o količini, vrsti i položaju njegove EKI, Elaborat za pravo puta kojeg je izradio i dostavio tužitelj je sastavni dio osporavanog rješenja te sadrži sve podatke o EKI temeljem kojih se utvrđuje naknada za pravo puta. Nadalje, obračun (Tablica 1 iz osporavanog rješenja popunjena sa svim potrebnim podacima) koja je sastavni dio Elaborata za pravo puta, tijekom postupka je popunjena i razmijenjena između tužitelja i Općine, što je vidljivo iz spisa. Slijedom toga razvidno je da je tuženik sve parametre potrebne za obračun godišnje naknade za pravo puta utvrdio u postupku i odredio osporanim rješenjem. U skladu s time predlaže odbiti tužbeni zahtjev.

Zainteresirana osoba u ovom upravnom sporu Općina Kolan protivi se tužbenom zahtjevu navodeći da stajalište tužitelja nije osnovano i da tuženik pri donošenju pobijanog rješenja nije povrijedio niti jedan zakonski niti podzakonski propis na koji se tužitelj poziva. Citira Zakon o elektroničkim komunikacijama, kao *lex specialis* te ističe da je tuženik donio pobijano rješenje u skladu s člankom 12. toga Zakona i drži da je pobijanim rješenjem tuženik utvrdio sve one činjenice koje je morao utvrditi po navedenom članku i strankama naložio određene obveze. Nadalje, drži da tužitelj pogrešno tumači navedeni propis kada smatra da je tužitelj taj koji je utvrdio parametre za utvrđenje naknade za pravo puta. Tužitelj je samo stranka, koja je u ovom postupku pokrenutom po zahtjevu zainteresirane strane Grada Otočca Općine Pučišća po zakonu, bila obvezna dostaviti sve tražene podatke, a što proizlazi iz Pravilnika o potvrdi i naknadi za pravo puta. Poziva se i na odredbu članka 5. stavka 3. Pravilnika o potvrdi i naknadi za pravo puta koju odredbu citira. Slijedom toga predlaže Sudu odbiti tužbu tužitelja uz naknadu troškova i to prema naznačenom Troškovniku, za sastav odgovora na tužbu Tarifni broj 23 u vezi s Tbr. 7 točka 1. – 2.500,00 kn plus 25% PDV ukupno 3.125,000 kn.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Postupak koji je prethodio upravnom sporu pokrenut je po zahtjevu zainteresirane osobe u smislu članka 28. stavka 6. ZEK-a radi utvrđivanja infrastrukturnog operatora za

elektroničku komunikacijsku infrastrukturu koja je izgrađena na općem dobru ili na nekretninama iz članka 27. stavka 1. toga Zakona te utvrđivanje količine i vrste takve infrastrukture i visine naknade za pravo puta.

Postupajući po zahtjevu zainteresirane osobe tuženik je kao nadležno tijelo u smislu članka 12. stavka 1. točke 11. ZEK-a donio osporeno rješenje. Naime, navedenim člankom propisana je nadležnost tuženika za utvrđivanje infrastrukturnog operatora na općem dobru i nekretninama drugič osoba te utvrđivanje visine naknade za pravo puta.

Odredbom članka 29. ZEK-a u stavku 1. je propisano da se za pravo puta na općem dobru na nekretninama iz članka 27. stavka 1. ovog Zakona, plaća naknada za pravo puta iz članka 28., a izračun i visina naknade te način plaćanja naknade propisuju se Pravilnikom koji donosi Vijeće Agencije, pri čemu visina naknade mora predstavljati pravičan razmjer između prava vlasnika nekretnina i interesa operatora elektroničkih komunikacijskih usluga te javnog interesa za razvoj tržišta elektroničkih komunikacija. Prema stavku 2. toga članka naknada za opće dobro i nekretnine u vlasništvu Republike Hrvatske te jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave plaća se godišnje, po četvornom metru zemljišta koje se upotrebljava za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu iz članka 27. stavka 5. ovog Zakona, a utvrđuje se jednoznačno za pojedinu vrstu nekretnina ili za opće dobro, na cijelom području Republike Hrvatske.

U provedenom postupku za rješenje ove upravne stvari utvrđene su odlučne činjenice koje među strankama nisu sporne, već je za tužitelja sporno može li tuženik utvrđivanje visine naknade za pravo puta prenijeti na tužitelja i je li time postupio protivno odredbama ZUP-a o stvarnoj nadležnosti, pri čemu se tužitelj poziva na presude ovog Suda u kojima je izraženo stajalište da povreda nadležnosti postoji.

Ocjenujući provedeni postupak s obzirom na prirodu ove upravne stvari, ovaj Sud nalazi da tuženik nije povrijedio pravila o stvarnoj nadležnosti, već je suprotno stavu tužitelja, u okviru svoje zakonske ovlasti, izrijeком osporenog rješenja pravilno riješio ovu upravnu stvar. U izreci osporenog rješenja dani su jasni i konkretni parametri za određivanje i obračun visine naknade za pravo puta za nekretnine koje su predmet ovog postupka, a koji proizlaze iz priloga koji su sastavni dio osporenog rješenja i odredbi članka 7. stavaka 2., 3. i 4. Pravilnika. Navedenom odredbom Pravilnika propisan je način izračuna visine naknade te je dana formula za izračun svake od površina za koju se naknada plaća. Nesporno je da tužitelj raspolaže s podacima o površinama zemljišta potrebnim za pristup, postavljanje, korištenje, popravljavanje i održavanje EKI, za koju je dužan plaćati naknadu, a koje su unesene u Elaborat, koji je sam izradio i koji je sastavni dio osporenog rješenja.

Slijedom toga osporeno rješenje sadrži, nesporno utvrđene nekretnine na kojima se nalazi EKI, a Elaborat koji je sastavni dio rješenja sadrži površine za koje se plaća naknada, dok je formula za izračun dana u podzakonskom propisu, pa je tužitelj obavezan samo izvršiti obračun.

Stoga, prema ocjeni Suda u ovoj upravnoj stvari, s obzirom na narav i vrstu odluke kojom se utvrđuje infrastrukturni operator i utvrđuje naknada za pravo puta za korištenje EKI na nekretninama kojim upravlja ili su u vlasništvu općine, sadržaj izreke osporenog rješenja ima sve elemente na temelju kojih se nedvojbeno može utvrditi i obračunati visina naknade i nije protivan odredbi članka 98. stavka 3. ZUP-a, o sadržaju izreke i dostatno određenom izrekom osporenog rješenja nije povrijeđena odredba članka 12. ZEK-a, kao ni odredba članka 17. ZUP-a. Navedeno je u skladu sa zaključkom donesenim na sjednici svih sudaca Visokog upravnog suda Republike Hrvatske od 17. rujna 2019. broj: Su-479/19-3, prema kojemu u primjeni članaka 27. i 28. Zakona o elektroničkim komunikacijama, Hrvatska regulatorna agencija za mrežne djelatnosti može rješenjem utvrditi sve parametre za

utvrđivanje visine naknade za pravo puta prema podacima o EKI navedenim u Elaboratu za pravo puta, koji je sastavni dio rješenja.

Zbog navedenog, valjalo je na temelju odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a odlučiti kao pod točkom I izreke.

Odluka o naknadi troškova spora (točka II izreke) donesena je na temelju odredbe članka 79. stavka 4. ZUS-a i na temelju Tbr. 23. točka 1., Tbr. 42 i Tbr. 50. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" 142/12., 102/14., 118/14. i 107/15.) tako da je zainteresiranoj osobi kao trošak spora priznat trošak zastupanja po odvjetniku za sastav odgovora na tužbu, uvećan za PDV.

Odluka o objavi presude (točka III) donesena je na temelju odredbe članka 14. stavka 8. ZEK-a.

U Zagrebu 9. siječnja 2020.

Predsjednica vijeća
Biserka Kalauz, v.r.

Za točnost otpravka - ovlaštenu službenik

Tanja Nemčić